

**USTAWA**

**z dnia**

**o zmianie ustawy o broni i amunicji oraz niektórych innych ustaw<sup>1</sup>**

**Art. 1.** W ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2020 r. poz. 955 oraz z 2022 r. poz. 275) wprowadza się następujące zmiany:

1) W art. 4 ust. 1:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) broń na rejestrację”;

b) uchyla się pkt. 3 i 4;

2) W art. 5 w ust. 2 wyraz „pneumatycznej” zastępuje się wyrazami „broni na rejestrację”;

3) Art. 8 otrzymuje brzmienie:

„W rozumieniu ustawy bronią na rejestrację jest broń, o której mowa w Kategorii C pkt. 2, 4 i 7 załącznika do ustawy z dnia 13 czerwca 2019 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. 2022 poz. 268, 275).”;

4) W art. 9:

a) uchyla się ust. 3,

b) w ust. 4 wyrazy „Broń pneumatyczną można posiadać na podstawie karty rejestracyjnej broni pneumatycznej” zastępuje się wyrazami „Broń na rejestrację można posiadać na podstawie karty rejestracyjnej broni”;

c) w ust. 6 wyraz „pneumatycznej” zastępuje się wyrazem „na rejestrację”;

d) uchyla się ust. 7;

5) W art. 10:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. 1. Właściwy organ Policji wydaje pozwolenie na broń do ochrony osobistej, jeżeli wnioskodawca nie stanowi zagrożenia dla samego siebie, porządku lub bezpieczeństwa publicznego.”;

---

<sup>1</sup> Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji, ustawę z dnia 13 czerwca 2019 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny oraz ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane.

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Właściwy organ Policji pozwolenie na broń wydaje również wtedy, gdy wnioskodawca spełnia kryteria wskazane w ust. 1 oraz przedstawi ważną przyczynę posiadania broni.”,

c) w ust. 2:

- po słowach „na broń” dodaje się wyrazy „o której mowa w ust. 1a”,
- uchyla się pkt 1,

d) w ust. 3:

- wyrazy „ust. 1” zastępuje się wyrazami „ust. 1a”,
- w pkt. 1 skreśla się wyraz „osobistej”,

e) w ust. 4:

- po wyrazach „Pozwolenie na broń, wydane” dodaje się wyrazy „do obrony osobistej oraz”,
- pkt. 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dla ochrony osobistej: broni palnej bojowej, gazowej lub pistoletów sygnałowych;”,

- w pkt. 4 w lit. b wyraz „12” zastępuje się wyrazem „15”,

f) w ust. 5:

- po wyrazach „ust. 1” dodaje się wyrazy „oraz 1a”,
- uchyla się pkt 3,

g) uchyla się ust. 5a,

h) w ust. 7 po wyrazach „w pozwoleniu na broń” dodaje się wyrazy „, o którym mowa w ust. 1a”,

i) uchyla się ust. 8;

6) W art. 11:

a) uchyla się pkt. 7 i 8,

b) w pkt. 9 wyraz „pneumatycznej” zastępuje się wyrazami „na rejestrację”,

c) pkt. 10 otrzymuje brzmienie:

„10) posiadania broni palnej wytworzonej przed rokiem 1900 oraz replik tej broni;”,

d) w pkt. 11 skreśla się wyrazy „o kalibrze do 6 mm”;

7) W art. 13:

a) w ust. 1 wykreśla się wyrazy „7, 8”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rejestracji broni dokonują organy właściwe do wydawania pozwoleń na

broń, karty rejestracyjnej broni palnej pozbawionej cech użytkowych oraz karty rejestracyjnej broni na rejestrację, o których mowa w art. 9 ust. 1, 2 i 4.”,

c) w ust. 5 wyraz „pneumatycznej” zastępuje się wyrazami „na rejestrację”,

d) w ust. 6 po wyrazach „cech użytkowych” dodaje się wyrazy „oraz broni na rejestrację”,

e) uchyla się ust. 7,

f) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. W przypadku niespełnienia wymogu, o którym mowa w ust. 6, właściwy organ wydaje decyzję administracyjną o odmowie zarejestrowania broni palnej pozbawionej cech użytkowych albo broni na rejestrację.”,

g) w ust. 9 wyraz „pneumatycznej” zastępuje się wyrazem „na rejestrację”;

8) Art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. 1. Amunicję do broni, która wymaga posiadania pozwolenia na broń, można nabywać na podstawie legitymacji posiadacza broni lub świadectwa broni albo na podstawie świadectwa broni i pisemnego zamówienia podmiotu uprawnionego do nabycia amunicji.

2. Amunicję do broni, która nie wymaga posiadania pozwolenia na broń, może nabywać osoba, która ma ukończone 18 lat.”;

9) W art. 15:

a) w ust. 1 uchyla się pkt 2,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Osoba, która występuje z wnioskiem o wydanie pozwolenia na broń przedstawia właściwemu organowi Policji orzeczenia lekarskie i psychologiczne, stwierdzające, że nie należy do osób wymienionych w ust. 1 pkt. 3 i 4, i potwierdzające, że może dysponować bronią, wydane przez lekarza i psychologa, nie wcześniej niż 3 miesiące przed dniem złożenia wniosku.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Osoba posiadająca pozwolenie na broń wydane do ochrony osobistej lub w celu określonym w art. 10 ust. 2 pkt. 2 lub 3 obowiązana jest raz na 5 lat przedstawić właściwemu organowi Policji orzeczenia lekarskie i psychologiczne, o których mowa w ust. 3, wystawione nie wcześniej niż 3 miesiące przed upływem tego terminu. W przypadku wydania orzeczenia stwierdzającego, że należy ona do osób wymienionych w ust. 1 pkt. 3 i 4 i że

nie może dysponować bronią, lekarz lub psycholog są obowiązani zawiadomić o tym właściwy organ Policji.”,

d) w ust. 5 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku ujawnienia okoliczności dostatecznie uzasadniających podejrzenie, iż osoba posiadająca pozwolenie na broń należy do osób wymienionych w ust. 1 pkt. 3 i 4, właściwy organ Policji może zobowiązać tę osobę do niezwłocznego poddania się badaniom lekarskim i psychologicznym i przedstawienia wydanych orzeczeń.”,

e) w ust. 6 skreśla się wyrazy „, jeżeli na podstawie odrębnych przepisów posiadają przydzieloną im broń służbową”,

f) uchyla się ust. 9;

10) W art. 15a:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Badanie lekarskie osoby ubiegającej się obejmuje ogólną ocenę stanu zdrowia. Lekarz przeprowadzający to badanie może, jeżeli uzna to za niezbędne, skierować osobę ubiegającą się na badanie specjalistyczne lub pomocnicze.”,

b) uchyla się ust. 4;

11) Art. 15b otrzymuje brzmienie

„Art. 15b. Badanie lekarskie przeprowadza lekarz, który posiada specjalizację w dziedzinie: chorób wewnętrznych, medycyny ogólnej, medycyny rodzinnej, medycyny pracy, medycyny przemysłowej, medycyny transportu, medycyny lotniczej, medycyny kolejowej, medycyny morskiej i tropikalnej lub medycyny sportowej.”,

b) uchyla się ust. 2 i 3;

12) Art. 15c otrzymuje brzmienie:

„Art. 15c. Badanie psychologiczne przeprowadza psycholog, który posiada dyplom magistra psychologii lub dyplom magistra filozofii chrześcijańskiej ze specjalizacją filozoficzno-psychologiczną uzyskany na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim do dnia 1 października 1981 r. lub dyplom magistra filozofii chrześcijańskiej w zakresie psychologii uzyskany w Akademii Teologii Katolickiej do dnia 31 grudnia 1992 r.”

13) uchyla się art. 15d;

14) W art. 15f:

a) w ust. 1 skreśla się wyraz „upoważniony”,

b) w ust. 2 wyrazy „pkt 2-4” zastępuje się wyrazami „pkt. 3 i 4”,

c) w ust. 3 skreśla się wyraz „upoważniony”,

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Kopia orzeczenia lekarskiego stanowi załącznik do karty badania lekarskiego.”;

15) Art. 15g:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 15g. 1. Psycholog wydaje orzeczenie psychologiczne na podstawie wyników badania, o którym mowa w art. 15a ust. 3.”,

b) w ust. 2 wyrazy „pkt 2-4” zastępuje się wyrazami „pkt. 3 i 4”,

c) w ust. 3 skreśla się wyrazy „lub 4”;

16) W art. 15h:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Od orzeczenia lekarskiego lub psychologicznego osobie ubiegającej się przysługuje odwołanie wnoszone na piśmie.”,

b) ust. 2 uchyla się,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„Odwołanie wraz z jego uzasadnieniem wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia orzeczenia, za pośrednictwem lekarza lub psychologa, który wydał orzeczenie, do innego lekarza lub psychologa.”,

17) Uchyla się art. 15i i 15j;

18) W art. 15k skreśla się wyrazy „i 4”

19) Art. 15l otrzymuje brzmienie:

„Minister właściwy do spraw zdrowia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, określi, w drodze rozporządzenia wzory:

1) orzeczenia lekarskiego, o którym mowa w art. 15f ust. 1 i art. 15h ust. 7,

2) karty badania lekarskiego, o której mowa w art. 15f ust. 3,

3) orzeczenia psychologicznego, o którym mowa w art. 15g ust. 1 i art. 15h ust. 7.”;

20) W art. 16:

a) w ust. 1:

wyrazy „przepisów dotyczących posiadania i używania danej broni” zastępuje się wyrazami „podstawowych zasad bezpieczeństwa przy posługiwaniu się bronią”,

b) po ust. 1 dodaje się ust 1a-1c w brzmieniu:

„1a. Egzamin, o którym mowa w ust. 1 przeprowadza się w przeciągu 14 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie pozwolenia na broń. Jeżeli organ Policji nie jest w stanie przeprowadzić egzaminu we wskazanym czasie, to

niezwłocznie informuje o tym osobę ubiegającą się.

1b. W sytuacji, o której mowa w ust. 1a, osoba ubiegająca się ma prawo podejść do egzaminu na strzelnicy podmiotu prywatnego, prowadzonego przez osobę posiadającą uprawnienia prowadzącego strzelanie, informując właściwy organ Policji, nie później niż na 7 dni przed przeprowadzeniem egzaminu, o terminie i miejscu takiego egzaminu.

1c. Organ Policji może oddelegować funkcjonariusza Policji na egzamin przeprowadzany w sposób określony w ust. 1b.”,

c) w ust. 2 skreśla się wyrazy „– w zakresie broni myśliwskiej” oraz wyrazy „– w zakresie broni sportowej”,

c) w ust. 3:

– wyrazy „przepisów w zakresie zgodnego z prawem posiadania i używania danej broni” zastępuje się wyrazami „podstawowych zasad bezpieczeństwa przy posługiwaniu się bronią”;

– po wyrazach „umiejętności posługiwania się tą bronią” dodaje się wyrazy „zgodnych z zasadami wskazanymi w załączniku do ustawy”;

21) W art. 18:

a) w ust. 1 w pkt. 2 wyrazy „pkt 2-6” zastępuje się wyrazami „pkt. 3-6”,

b) uchyla się ust. 3,

c) uchyla się ust. 7;

22) W art. 19 w ust. 1 pkt 2 wyraz „pneumatycznej” zastępuje się wyrazem „na rejestrację”;

23) Art. 20 otrzymuje brzmienie:

„Art. 20. Cofnięcie pozwolenia na broń oraz dopuszczenia do posiadania broni następuje w drodze decyzji administracyjnej.”;

24) Art. 22 w ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 22. 1. Osoba, która utraciła uprawnienie do posiadania broni jest obowiązana niezwłocznie zbyć broń i amunicję do tej broni.”;

25) W art. 29 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Świadectwo broni na broń szczególnie niebezpieczną, o której mowa w art. 10 ust. 5 pkt 1, może być wydane wyłącznie podmiotom, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, oraz organizatorom kursów, kształcącym w zawodzie pracownika ochrony.”;

26) W art. 39 w ust. 1:

a) po wyrazach „na zasadzie wzajemności” dodaje się wyrazy „do ochrony osobistej lub”,

b) uchyla się pkt 1;

27) W art. 45 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 oraz dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Ilekroć w niniejszym rozdziale jest mowa o strzelnicach, należy przez to rozumieć strzelnice cywilne lub wojskowe.

28) Art. 47 otrzymuje brzmienie:

„Art. 47. 1. Regulamin strzelnicy cywilnej zostaje zatwierdzony poprzez złożenie na nim podpisu właściciela nieruchomości, na której znajduje się strzelnica.

2. Regulamin strzelnicy wojskowej zostaje zatwierdzony poprzez złożenie na nim podpisu dowódcy garnizonu, na którego obszarze znajduje się strzelnica.”;

29) W art. 49 skreśla się wyraz „Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej,”

30) W art. 51:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 51. 1. Kto bez wymaganej rejestracji posiada broń na rejestrację albo taką broń zbywa osobie nieuprawnionej, podlega karze aresztu albo grzywny.”;

b) uchyla się ust. 4.

**Art. 2.** W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. z 2021 r. poz. 2345, 2447) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. 1. Nie popełnia przestępstwa, kto w obronie odpiera bezpośredni, bezprawny zamach na jakiegokolwiek dobro chronione prawem, nawet jeśli w wyniku lub następstwie podjętej obrony sprawca zamachu stracił życie.”

**Art. 3.** W ustawie z dnia 13 czerwca 2019 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 268 oraz 275) w art. 61:

1) w ust. 6 po wyrazach „bezdymny i splotki” dodaje się wyrazy „z zastrzeżeniem ust. 6a”;

2) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Proch bezdymny i splotki wykorzystywane do broni, o której mowa w art. 11 pkt 10 ustawy o broni i amunicji sprzedaje się osobom, które ukończyły 18 lat.”;

3) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Proch czarny sprzedaje się osobom, które ukończyły 18 lat.”.

**Art. 4.** W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2021 r. poz. 2351 oraz z 2022 r. poz. 88) w art. 3 w pkt 5 po wyrazie „strzelnice” dodaje się wyrazy „– z wyłączeniem strzelnic

cywilnych i wojskowych, o których mowa w ustawie z dnia ... o broni i amunicji”.

**Art. 5.** Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.



## **Zasady**

### **dotyczące przeprowadzania egzaminów w zakresie podstawowych zasad bezpieczeństwa oraz umiejętności praktycznych przy posługiwaniu się bronią palną**

1. Osoba przystępująca do egzaminu musi wykazać się znajomością zasad bezpieczeństwa przy obsłudze broni palnej.
2. Egzamin dopuszczający składa się z dwóch części:
  - 1) teoretycznej – w formie opisanie zasad B.L.O.S., które wskazano poniżej;
  - 2) praktycznej – w formie strzelania kontrolnego na strzelnicy.
3. Do zaliczenia egzaminu należy:
  - 1) prawidłowo opisać wszystkie 4 zasady B.L.O.S. oraz
  - 2) uzyskać minimum 20 punktów oddając 5 strzałów do tarczy TS-9 z broni krótkiej bocznego zapłonu z odległości 5 m.
4. Egzamin w przypadku jego zaliczenia kończy się wystawieniem zaświadczenia, które musi zawierać dane osoby zdającej, miejsce i datę egzaminu, dane podmiotu przeprowadzającego egzamin oraz dane osoby prowadzącej.
5. Zaświadczenie musi być podpisane przez osobę upoważnioną do przeprowadzania egzaminu. Jeżeli funkcjonariusz Policji, o którym mowa w art. 16 ust. 1c był obecny w trakcie egzaminu, to również składa podpis na zaświadczeniu.

## **B.L.O.S**

1. Akronim B.L.O.S. odpowiada słowom: broń, lufa, otoczenie, spust.
2. Każdą broń należy zawsze traktować tak, jakby była załadowana.
3. Lufa powinna być skierowana wyłącznie w kierunku celu, kulochwyty, w powietrze lub w ziemię pod kątem 45 stopni.
4. Przed oddaniem strzału zawsze należy sprawdzić otoczenie i upewnić się, że nikt nie znajduje się w osi strzału do celu.
5. Palec na języku spustowym wolno położyć dopiero wtedy, kiedy oddaje się strzał. W innych przypadkach palec należy trzymać na szkielecie broni.

## UZASADNIENIE

Przedłożona nowelizacja ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2020 r. poz. 955 oraz z 2022 r. poz. 275) jako zasadniczy cel stawia sobie poszerzenie uprawnień obywateli w zakresie dostępu do broni do ochrony osobistej oraz uproszczenie procedur przyznawania pozwoleń na broń. W tym zakresie projekt przewiduje również wprowadzenie nieistniejących dotąd ułatwień dla funkcjonariuszy służb mundurowych oraz żołnierzy Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, którzy ze względu na specyfikę swoich codziennych zajęć posiadają odpowiednie obycie z bronią. Podstawowym założeniem jest więc, aby bez dokonywania rewolucyjnej zmiany na gruncie normatywnym, prawidłowo odpowiedzieć na powszechnie zgłaszane zapotrzebowanie społeczne, przy jednoczesnym zachowaniu dotychczasowych rozwiązań modelowych.

Projekt przewiduje przede wszystkim wykorzystanie możliwości stwarzanych przez przepisy Unii Europejskiej, aby w sposób faktyczny wprowadzić do polskiego porządku prawnego odpowiednie rodzaje broni wymagające jedynie rejestracji. Prawodawca unijny rozpoznał szereg rodzajów broni jako te, które można dopuścić w taki sposób do użytku i obrotu cywilnego, z czego jak dotąd Polska jeszcze nie skorzystała. W projekcie zdecydowano się więc na wprowadzenie możliwości nabycia i posiadania na rejestrację odpowiednich kategorii broni jednostrzałowej (proponowany art. 8) – zgodnie z klasyfikacją, o której mowa w Kategorii C pkt. 2, 4 i 7 załącznika do ustawy z dnia 13 czerwca 2019 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. 2022 poz. 268, 275). Takie rozwiązanie sprawi, że pełnoletni mieszkańcy Polski uzyskają możliwość nabycia i posiadania broni, która nie będąc kategorią broni niebezpiecznej, jednocześnie pozwoli na realizację podstawowego zapotrzebowania społecznego na posiadanie broni palnej. Dodatkowym pozytywnym skutkiem przyjętego rozwiązania będzie odbudowa w tym zakresie kultury polskiej oraz zwiększenie kręgu osób, które będą potrafiły taką bronią bezpiecznie się posługiwać.

Praktyka ostatnich lat pokazuje jednoznacznie, że broń wydawana w Polsce do celów ochrony osobistej stanowi tylko niewielki odsetek w skali pozostałych kategorii pozwoleń na posiadanie broni. Istniejący stan wynika przede wszystkim z tego, że przepisy w sposób niejednoznaczny określają kryteria, które uprawnione organy Policji miałyby upoważniać do wydawania pozwoleń w takim celu. Wprowadzona zmiana naprawia ten stan rzeczy, eliminując uznaniowość i wprowadzając obiektywne kryteria dla broni do ochrony osobistej (art. 10 ust. 1), która zostaje wyraźnie wydzielona względem broni wykorzystywanej do specyficznym określonych celów (art. 10 ust. 1a). Wprowadzona zmiana pozwoli nie tylko obywatelom na realizację swojego prawa w tym zakresie, ale też ułatwi pracę organom Policji, które unikną wielu postępowań o

charakterze spornym – co charakterystyczne pod rządami obecnie obowiązujących przepisów.

Innym uwzględnionym w nowelizacji rozwiązaniem jest dostosowanie zawartej w ustawie o broni i amunicji regulacji odnoszącej się do broni historycznej do innych przepisów, które obowiązują w polskim obszarze prawnym. Harmonizacja przepisów w tym zakresie polega przede wszystkim na usunięciu dotychczas arbitralnie przyjętej granicy temporalnej z roku 1885 na rok 1900 (art. 11 pkt 10). W sposób prawidłowy ujednolici to regulację zawartą w ustawie o broni i amunicji z innymi obowiązującymi przepisami (tu warto wskazać chociażby art. 3 lit. a Protokołu przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniający Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, przyjęty przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 31 maja 2001 r., co zostało zresztą już uwzględnione w ustawie z dnia 13 czerwca 2019 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym). Prawidłowo rozpoznano tu potrzebę odejścia od traktowania broni historycznej jako wymagającej ograniczeń tak samo restrykcyjnych, co współcześnie wykorzystywane przez wojsko karabiny czy pistolety. Wprowadzono w związku z tym także pewne zmiany w obrębie innych przepisów, aby korzystanie z takiej broni historycznej było możliwe, eliminując też przepisy, które mogły prowadzić do sprzeczności.

Mając na uwadze, że obcowanie z bronią wymaga przede wszystkim określonych umiejętności praktycznych, zdecydowano się na wprowadzenie modyfikacji co do wymagań egzaminacyjnych. Nacisk ma zostać położony więc przede wszystkim na realne umiejętności bezpiecznego posługiwania się z bronią (art. 16 ust. 1), a nie wiedzę teoretyczną, która rzeczywistą wartość przedstawia tylko w minimalnym zakresie. W ramach wprowadzanej zmiany rozpoznano również, że procedury egzaminacyjne powinny być odpowiednio uproszczone. Skutek ten osiąga się dzięki wyznaczeniu terminu 14 dni, w przeciągu których organy Policji zobowiązane będą dany egzamin przeprowadzić (art. 16 ust. 1a). Chcąc sprawić, żeby taka regulacja nie obciążała nadmiernie organów Policji przewidziano jednocześnie możliwość aktywizacji w tym zakresie czynnika społecznego (art. 16 ust. 1b), jednak przy zagwarantowaniu profesjonalizmu samych egzaminów i prawidłowości co do sposobu ich przeprowadzania, poprzez wyposażenie organów Policji w odpowiednie uprawnienia o charakterze kontrolnym (art. 16 ust. 1c). Przyjęte rozwiązanie pozostawia więc dominującą rolę organów Policji przy przeprowadzaniu egzaminów, gwarantując jednocześnie szybkość załatwienia sprawy. Wprowadzenie proponowanej tu regulacji sprawi, że realnie stanie się uzyskanie pozwolenia na broń w przeciągu jednego miesiąca. Warto odnotować tu również, że przyjęcie wskazanych przepisów pozwoli na zbliżenie się środowisk cywilnych posiadaczy broni oraz funkcjonariuszy Policji, co w dłuższej perspektywie stwarza potencjał dla

nawiązania współpracy, czy też może pozytywnie wpłynąć na wskaźnik zaufania społecznego do tej konkretnej formacji mundurowej.

Zauważalną uciążliwością na gruncie formalnym pozostawało dotąd również organizowanie strzelnic. Wychodząc naprzeciw takim potrzebom przewidziano zmianę upraszczającą zatwierdzanie regulaminów strzelnic (art. 47 ust. 1), przy jednoczesnym zachowaniu wymogów co do ich bezpieczeństwa. Mając na uwadze potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej zdecydowano się też – podobnie jak ma to już miejsce w przypadku samych pozwoleń na broń – aby strzelnice wojskowe poddać regulacji w ustawie o broni i amunicji (art. 45 ust. 2). Dostosowano tu oczywiście określone rozwiązania, przewidując odpowiednie kompetencje dla dowódców garnizonów (art. 47 ust. 2). Zmiany wprowadzone w tym zakresie powinny pozytywnie wpłynąć zarówno na powstawanie, jak i funkcjonowanie strzelnic cywilnych i wojskowych, za sprawą czego w sposób pośredni zwiększone zostaną też umiejętności posługiwania się z bronią, a nawet – dzięki lepszym możliwościom szkoleniowym żołnierzy – stan bezpieczeństwa państwa polskiego.

Istotnym rozwiązaniem przyjętym w projekcie jest też szereg uproszczeń, które przewidziano w zakresie obowiązkowych badań lekarskich. Odchodzi się w tym względzie od skostniałego modelu administracyjnego określania kryteriów wykluczających przeszkody w dostępie do broni, przenosząc punkt ciężkości na wiedzę fachową lekarzy i psychiatrów (tu chociażby art. 15b oraz 15c). Zważyć bowiem należy, że medycyna jest specyficzną dziedziną wiedzy, która cechuje się – zwłaszcza współcześnie – niezwykle dynamicznym. Za anachronizm uznać należy więc regulowanie określonych kryteriów badań lekarskich na poziomie ustawowym i zdecydowanie należy opowiedzieć się za modelem, który przyznaje prymat swobodzie korzystania ze współczesnego dorobku wypracowanego w naukach medycznych. Przy okazji takiej zmiany usunięto też szereg ograniczeń natury biurokratycznej, które w żaden sposób nie oddziaływały na jakość wydawanych oświadczeń, a jedynie ograniczały możliwość sprawnego załatwienia sprawy i tym samym uzyskania pozwolenia na broń bez zbędnej zwłoki.

Oddzielnego odnotowania warta jest ponadto zmiana wprowadzona w stosunku do przedstawicieli państwowych formacji uzbrojonych oraz żołnierzy zawodowych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, którzy ubiegaliby się o wydanie pozwolenia na broń. Przyjęto rozwiązanie, które pozwala wykorzystać sam fakt pełnienia przez nich służby, celem wyeliminowania zbędnych ograniczeń proceduralnych, polegających na obowiązku powielania i przedstawiania badań lekarskich, których pozytywny wynik można antycypować, ze względu na sam fakt pełnienia służby i związane z tym wymagania o charakterze zdrowotnym (art. 15 ust. 6). Biorąc tu pod uwagę regulację dotyczącą egzaminów i przewidzianych w niej zwolnień (art. 16 ust. 2) należy uznać, że po wprowadzeniu nowelizacji w życie przepisy regulujące możliwość

dostępu do broni będą szczególnie przyjazne dla funkcjonariuszy państwowych formacji uzbrojonych oraz żołnierzy zawodowych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej. To powinno przełożyć się również na poziom ich umiejętności strzeleckich i skuteczność w wykonywaniu swoich obowiązków służbowych.

Nie przewiduje się, aby wprowadzenie nowelizacji miało wygenerować dodatkowe koszty dla Skarbu Państwa. Jednocześnie poszerzenie dostępności do broni istotnie zwiększy wpływy z tytułu podatku VAT (w związku ze wzrostem sprzedaży broni i amunicji) oraz wpłynie na powstawanie nowych miejsc pracy (związanych z ułatwieniami dotyczącymi rozwijania się infrastruktury strzeleckiej).

Nowelizacja pozostaje zgodna z przepisami Unii Europejskiej, przede wszystkim z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/555 z dnia 24 marca 2021 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz. Urz. UE L 115/1 z 06.04.2021). Po wprowadzeniu nowelizacji polska regulacja w zakresie dostępu do broni i amunicji nadal pozostanie dużo bardziej restrykcyjną, niż wymaga tego wskazany akt prawa unijnego.